

**Pauli Laymanni e Societate Iesu Jus Canonicum
Commentario Perpetuo Explicatum**

Et Uberi Non Minus Ac Varia Qvam Clara Et Solida Doctrina Illustratum

Commentarius In Librum III. Decretalium

Laymann, Paul

Dilingae, 1698

Capitulum VIII. Tua.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62482](#)

maiore parte, tamen à tot personis communis, ut moraliter loquendo impossibile sit celari, aut occultari, quod minus paulatim deveniat ad aliorum plurius notitiam, sicuti explicavi lib. 3. de Inst. tra 3. p. 2. c. 3. n. 8. Et hinc tradit Abb. bicon. 16. quod Judge, seu vir prudens, ex varijs circumstantijs, & iustitate actus arbitrii debet, num factum g. crimen notorium sit, necne. Hæc de notorio facti. Nunc venio ad notorium J. is, seu quod in Judicio notorium est: id vero triplex est, siue ex triplici capite oritur notorium Juris. Primo: ex spontanea confessione facta in Judicio, uti haberut in hoc e. juncta Gl. v. non diffitetur. e. ult. eod. tit. e. cum olim. 24. de verborum significatione. Verumtamen, priusquam sententia lata est, opponi potest contra confessionem ostendendo errorem, metum, vel similem causam, qua debilitat, aut dubiam confessionem reddit juxta L. error 7. C. de juris & facti ignorantia, & docet Abb. in cit. e. Cum olim n. 3. Gl. in e. ex parte 23. V. si vero dubia de verborum signific. Abb. ibid. n. 7. Secundo ex probationibus & actis in judicio, nam quæ in judicio acta v.g. à notario coram Judge in protocollo relata; item, quæ coram Judge legitimè probata sunt, notorium juris inducent, cit. e. Cum olim & docent ibi DD. communiter, Mascar. con. 1106. Sic v. g. instrumentum in judicio productum, si authenticum sit, notorium inducit, & probationem probatam efficit. L. ult. C. de probationib. Testes quoque legitimè examinatos, ac deponentes inducere notorium, significatur in cit. L. ult. Explicandum tamen est, quod probationes notorium inducent, posteaquam in causa conclusum, seu probationibus, & exceptionibus in utramque partem renunciatum fuit, uti ex communione tradit Abb. in cit. e. 3. Mascar. con. 1106. n. 22. Tertio per sententiam definitivam seu condemnationem notorium induci, constat ex hoc e. & L. ult. cit. Imò etiam per interlocutoriam sententiam, si cum

causa cognitione lata sit, notorium inducit testatur Mascar. n. 31. opus tamen est; ut sententia transierit in rem judicatam, nam tunc indubitate, finita, nullaque amplius discussione indigena censetur.

CAPITULUM VIII.

Tua.

PARAPHRASIS.

Exonensis Episcopus quæsiverat ex Innocent. III. Si Clerici, qui publicè concubinas habere dicuntur, citati, & examinati, cum nullus adhuc accusator, negent se concubinarios esse, an credendum sit bonorum virorum, inter quos habitant, testimonij. Ad id respondet Papa, si crimen eorum ita publicum sit, ut meritè censeri debeat notoriū, tunc nec testem nec accusatorem necessarium esse, propterea quod nullā tergiversatione celari possit, si autem publicum sit, non ex facti evidentiā, sed ex fama, tunc testimonia illorum non sufficiunt ad condemnationem, cum non testimonij sed testibus credendum, & ita judicandum sit. Ceterum si de Clericis talis suspicio orta fuerit, ex qua scandalum in populo oriatur, tamen adversus eos nullus accusator compareat, tamen Canonica eis indicanda est purgatio, quam si praestate noluerint, vel in ea praestanda defecerint, tum eos canonice punire oportet.

SUMMARIUM.

1. Crimen nonnunquam publicum dicitur, si quis de eo est infamatus.
2. De criminis fornicationis, aut adulterij, ex conjecturis evidenteribus, notorietas nonnunquam haberi potest.
3. Ita, usistante tali evidentiā facti permanentis, condemnari possit de criminis tali aliquis, quamvis alia probationes non habeantur.
4. Ex dictis tamen populi v. g. extra iudicium